

ΟΡΟΙ

St. III

p. 411

Ἄϊδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν καὶ νῦν μὴ **a**
ἐφθαρμένον.

Θεὸς ζῶον ἀθάνατον, αὐτάρκες πρὸς εὐδαιμονίαν· οὐσία
αἰδίου, τῆς τὰγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις **5**
εἰς τὸ εἶναι.

Ἡλιος πῦρ οὐράνιον· ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δεΐλης τοῖς
αὐτοῖς ἔστω ὄραθῆναι ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶον αἰδίον **b**
ἔμφυχον τὸ μέγιστον.

Χρόνος ἡλίου κίνησις, μέτρον φορᾶς.

Ἡμέρα ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς
τοῦναντίον νυκτί. **5**

Ἔως ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἰσικαὶ ἐλαχίστου
μήκους κοινωνοῦσιν.

Δείλη ἡμέρας τελευτή.

Νύξ σκότος τοῦναντίον ἡμέρας· ἡλίου στέρησις. **10**

Τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον, καὶ ἡ ἐκ τοῦ αὐτομάτου
αἰτία δαιμονίας πράξεως.

Γῆρας φθίσις ἐμφύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη. **c**

Πνεῦμα κίνησις ἀέρος περὶ τὴν γῆν.

Ἄηρ στοιχεῖον οὐ πᾶσαι αἰ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ
φύσιν εἰσίν.

b₂ ἔμφυχον τὸ μέγιστον scr. recs. : ἔμφυχον· ἄστρον ἡμεροφανές, τὸ
μέγιστον in marg. **A**³ : ἡμεροφανές δὲ ἄστρον **A** **b**₃ κίνησις **A** :
κίνησις κύκλον ἀπαρτίζουσα **al.** **b**₄ ἐπὶ **Λ Ο** : εἰς **Ο**³ (s. v.)

b₁₁ ἡ ἐκ (ἐκ s. v.) **Λ**³ : ἡ **Λ**

5 Οὐρανὸς σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητὰ πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἀέρος.

Ψυχὴ τὸ αὐτὸ κινεῖν· αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων.

Δύναμις τὸ καθ' αὐτὸ ποιητικόν.

Ἦσις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων.

10 Ὅστούν μιν ἐξ ὑποθετικῶν παγείων.

Στοιχεῖον τὸ συνάγον καὶ διαλύον τὰ σύνθετα.

d Ἀρετὴ διάθεσις ἢ βελτίστη· ἕξις θνητοῦ ζώου καθ' αὐτὴν ἐπαινετὴ· ἕξις καθ' ἣν τὸ ἔχον ἀγαθὸν λέγεται· κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ἣν τὸ ἔχον διακείμενον τελείως σπουδαῖον λέγεται· ἕξις ποιητικὴ εὐνομίας.

5 Φρόνησις δύναμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· διάθεσις καθ' ἣν κρίνομεν τί πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτήν, καὶ εὐταξία

e τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἀλλήλα τε καὶ περὶ ἀλλήλα· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ καθ' ἀξίαν ἐκάστω· ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων αὐτῷ δικαίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις ὑπηρετικὴ

5 νόμων.

Σωφροσύνη μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν γιγνομένας ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρμοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονὰς καὶ λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· αὐτοπραγία

10 κατὰ φύσιν· εὐταξία ψυχῆς· λογιστικὴ ὁμιλία ψυχῆς περὶ

412 καλῶν καὶ αἰσχυρῶν· ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰρετικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὦν χρή.

Ἀνδρεία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πολεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκράτεια

5 ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερά καὶ δεινά· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονή-

c 6 ἀνωτάτω al. c 7 αὐτὸ A : αὐτὸ ἐαυτὸ vulg. d 1 ἢ] ἢ A
d 3 νόμων . . . d 4 εὐνομίας in marg. A³ : νόμων· δικαία A ἔχον om.
vulg. e 5 νόμων A : ὁρθῶν νόμον vulg. e 9 αὐτοπραγία . . .
a 2 ὦν χρή in marg. A³ : om. A

σεως· εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία· ἕξις διαφυλακτικὴ λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετὴν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινὰ καὶ ἐμπειρία πολέμου· ἕξις **b** ἐμμενητικὴ νόμου.

Ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητικὴ λύπης· ἀκολουθήσις τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέβλητος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ. **5**

Αὐτάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἕξις καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσι.

Ἐπιείκεια δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐταξία ψυχῆς λογιστικῆς πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά. **10**

Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἔνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων **c** ἔνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκκληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἄλυπία ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπτωτοὶ ἐσμεν εἰς λύπας. **5**

Φιλοπονία ἕξις ἀποτελεστικὴ οὗ ἂν προέλθῃται· καρτερία ἐκούσιος· ἕξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.

Αἰδῶς τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βελτίστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου. **10**

Ἐλευθερία ἡγεμονία βίου· ἀντοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία **d** τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης ἕξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὡς δεῖ· πρόσθεσις καὶ κτήσις οὐσίας ὡς χρή. **5**

a 7 λογισμῶν] διαλογισμῶν **A** **a** 8 ἡρεμία . . . **b** 2 νόμου in marg. **A**³: om. **A** **b** 3 ἀκολουθήσις **A** **O**² (η εἰ 1 s. v.): ἀκολουθούσης **Z** **O** **b** 4 ἀνυπέβλητος **O**² (λη s. v.): ἀνυέβματος **A** **O** **b** 9 λογιστικῆς] λογιστικῆς scr. recs. **c** 1 ὑπομονὴ . . . **c** 2 καλοῦ in marg. **A**³: om. **A** **c** 9 καταλαβὴ . . . **c** 10 ψόγου in marg. **A**³: om. **A** **d** 4 ἕξις . . . **d** 5 χρή in marg. **A**³: om. **A**

Πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς· κρᾶσις ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης ὑπείξει ἐκουσία πρὸς τὸ φανὲν βέλτιστον· εὐταξία περὶ κίνησιν σώματος.

- 10 Εὐδαιμονία ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετὴν·
e ὠφελία αὐτάρκης ζῶου.

Μεγαλοπρέπεια ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότατον.

- Ἄγχινοια εὐφύια ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός
5 ἐστὶν ἐκάστῳ τοῦ δέοντος· ὀξύτης νοῦ.

Χρηστότης ἡθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἡθους σπουδαιότης.

Καλοκαγαθία ἕξις προαιρετικῆ τῶν βελτίστων.

- Μεγαλοψυχία χρῆσις τοῖς συμβαίνουσιν ἀστεία· μεγα-
10 λοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία ἕξις εὐάγωγος ἡθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν· ἕξις εὐεργετικῆ ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις· μνήμη μετ' εὐεργεσίας.

- Εὐσέβεια δικαιοσύνη περὶ θεοῦ· δύναμις θεραπευτικῆ
413 θεῶν ἐκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπιστήμη τῆς περὶ θεῶν τιμῆς.

Ἄγαθὸν τὸ αὐτοῦ ἔνεκεν.

Ἄφοβία ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπρωτοὶ ἐσμεν εἰς φόβους.

- 5 Ἀπάθεια ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπρωτοὶ ἐσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη ἡσυχία ἐπ' ἔχθρας πολεμικὰς.

Ῥαθυμία ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης διάθεσις καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστὶν τοῦ
ιδίου τέλους.

- 10 Φιλία ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις βίου

d 8 ἐκουσία A O et a s. v. Z : ἐκούσιος Z O² (os s. v.) d 9 κίνησιν O² (iv s. v.) : κινήσεως A Z O e 12 χάριτος . . . e 13 εὐεργεσίας in marg. A³ : om. A a 2 θεῶν Λ O : θεοῦ Z O² (οὐ s. v.) a 5 ἀπάθεια in marg. A¹ : om. A ἐσμεν O² : om. Λ O a 10 ὑπὲρ A² C² (ἐρ s. v.) : ὑπὸ Λ O

τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως· ὁμόνοια
περὶ βίον· κοινωνία μετ' ἐννοίας· κοινωνία τοῦ εὖ ποιῆσαι **b**
καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια ἀρετὴ εὐγενοῦς ἡθους· εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς
λόγους ἢ πράξεις.

Αἴρεσις δοκιμασία ὀρθή. 5

Εὐνοια [αἴρεσις] ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον ἀσπασμός.

Οἰκειότης ταύτου γένους κοινωνία.

Ὅμόνοια κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία ἰσημά-
των καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις ἀπόδεξις παντελής. 10

Πολιτικὴ ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστήμη
ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

Ἐταιρία φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν **c**
γεγεννημένοις.

Εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις ὑπόληψις ὀρθὴ τοῦ οὕτως ἔχειν ὡς αὐτῷ φαίνεται·
βεβαιότης ἡθους. 5

Ἀλήθεια ἔξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη
ἀληθῶν.

Βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ· ὄρεξις εὐλογος· ὄρεξις
μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις παραίνεσις ἐτέρω ὑπὲρ πράξεως, τίνα δεῖ **10**
τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι.

Εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς. d

Τάξις ἐργασίας ὁμοιότης τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων·
συμμετρία κοινωνίας· αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων
συμμετρίας [πρὸς τὸ μαθεῖν].

b 1 βίον κοινωνία **Λ** **O**: βίου κοινωνίαν **O**² **b** 3 εὐγένεια in
marg. γρ. **A**²: εὐνοια **A** εὐγενοῦς in marg. **A**¹: om. **A** **b** 4 ἢ
Λ **O**: καὶ **O**² (s. v.) **b** 6 αἴρεσις secl. Schneider ἀνθρώπου
O²: ἀνθρώπῳ **Λ** **O** ἀσπασμός] ἀσπασμῶ **A** **Z** **O** **b** 10 ἀπόδεξις
A² (ε s. v.): ἀπόδειξις **A** **c** 1 ἔταιρεία **Λ** (sed ε s. v. **A**²) **c** 3 ἀρε-
τῆς λογισμὸς fecit **A**² (σ s. v. bis) **O**² **c** 10 ὑπὲρ **A** **O**: πρὸ s. v. **A**² **O**²
d 4 συμμετρίας scripsi: συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν libri (cf. **d** 5)

- 5 Πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.
 Εὐφύια τάχος μαθήσεως· γέννησις φυτῶν ἀγαθῆ· ἀρετὴ
 ἐν φύσει.
 Εὐμάθεια εὐφύια ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.
 Νόμος ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος.
- 10 Δίκη ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μὴ.
 e Εὐνομία πειθαρχία νόμων σπονδαίων.
 Εὐφροσύνη ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.
 Τιμὴ δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσιν διδομένων·
 ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρησις ἀξιώματος.
- 5 Προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.
 Χάρις εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ ὑπουργίας ἐν
 καιρῷ.
 Ὁμόνοια ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ὡς δεῖ ἄρχειν
 καὶ ἄρχεσθαι.
- 10 Πολιτεία κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρκης πρὸς
 εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.
- 414 Πρόνοια παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.
 Βουλὴ σκέψις περὶ τῶν μελλόντων πῶς συμφέρει.
 Νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.
 Εὐπορία εὐκρίνεια κρατητικὴ τοῦ λεγομένου.
- 5 Δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.
 Καιρὸς χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγαθοῦ
 τιμος συνεργός.
 Μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης
 ἀληθείας.
- 10 Ἔννοια συντονία διανοίας.
 Νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.
 Ἄγνεια εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων· τῆς
 b θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.
 Μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως.

d 6 φυτῶν A O : φύσεως O²

d 10 δίκη scripsi : νόμος libri

A Z O : λογιζομένου in marg. Z O

d 9 νόμος scripsi : δίκη libri

e 6 ὑπουργία al.

a 4 λεγομένου

b 1 [θεραπεία] θεραπείας A Z O

Μαντική ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος
ζῶν θνητῶ.

Σοφία ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν ἀεὶ ὄντων· 5
ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.

Φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις· ἕξις
θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ
λόγον ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου· 10
δύναμις ὑποληπτικὴ τινος ἢ τινῶν ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου· c
λόγος ἀληθῆς ἐπὶ διανοίᾳ ἀμετάπτωτος.

Δόξα ὑπόληψις μεταπειστὸς ὑπὸ λόγου· λογιστικὴ φορὰ·
διάνοια ἐμπέπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθές ὑπὸ λόγου.

Αἴσθησις ψυχῆς φορὰ· νοῦ κίνησις· ψυχῆς διὰ σώματος 5
εἰσάγγελσις εἰς ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίγνεται ψυχῆς
ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.

Ἐξις διάθεσις ψυχῆς καθ' ἣν ποιοὶ τινες λεγόμεθα.

Φωνὴ ρεῖμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

d

Λόγος φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἐκάστου τῶν ὄντων·
διάλεκτος συνθετὴ ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἄνευ μέλους.

Ἄνομα διάλεκτος ἀσύνθετος ἐρμηνευτικὴ τοῦ τε κατὰ
τῆς οὐσίας κατηγορουμένου καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ' ἑαυτοῦ 5
λεγομένου.

Διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημείον τι
κοινὸν ἐρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους.

Συλλαβὴ ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματος.

Ἄορος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος.

10

Τεκμήριον ἀπόδειξις ἀφανοῦς.

e

Ἄπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθῆς· λόγος ἐμφανι-
στικὸς διὰ προγιγνωσκομένων.

b 8 ἀληθοῦς A² O² (οὗς s. v.): ἀληθῶς A O c 1 τινος A: περί
τινος A³ (περί s. v.) c 2 ἐπὶ re vera A c 3 μεταπειστὸς]
μεταπιστὸς A O: μετὰ πίστεως O² et in marg. γρ. A³ c 6 εἰς A²
(s. v.) O²: om. A O d 3 συνθετὴ A O: σύνθετος O² (ος s. v.)
d 10 συγκείμενος in marg. A³: om. A

- Στοιχείον φωνῆς φωνή ασύνθετος, αἰτία ταῖς ἄλλαις
 5 φωναῖς τοῦ φωνὰς εἶναι.
 Ὁφέλιμον τὸ αἴτιον τοῦ εὖ πάσχειν· τὸ αἴτιον ἀγαθοῦ.
 Συμφέρον τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρον.
 [Καλὸν τὸ ἀγαθόν.]
 Ἀγαθὸν τὸ αἴτιον σωτηρίας τοῖς οὖσιν· τὸ αἴτιον παντὸς
 10 τοῦ πρὸς αὐτό, ἀφ' οὗ συμβαίνει ἡ χρῆ αἰρέεσθαι.
 Σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς.
 Δίκαιον νόμου τάγμα ποιητικὸν δικαιοσύνης.
 415 Ἐκούσιον τὸ αὐτοῦ προσαγωγόν· τὸ καθ' αὐτὸ αἰρετὸν
 κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.
 Ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὐτοῦ.
 Μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ
 5 τέχνην ἄρκοῦν.
 Μέτρον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.
 Ἄθλον ἀρετῆς γέρας τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα αἰρετόν.
 Ἀθανασία οὐσία ἔμψυχος καὶ ἀίδιος μονή.
 Ὅσιον θεράπευμα θεοῦ ἀρεστὸν θεῷ.
 10 Ἐορτὴ χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους.
 Ἀνθρωπος ζῶν ἄπτερον, δίπουν, πλατυῶνυχον· ὁ μόνου
 τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικὸν ἐστίν.
 b Οὐσία θεῷ δόμα θύματος.
 Εὐχὴ αἰτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεῶν.
 Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτικῆς
 κατασκευῆς ἄρχων.
 5 Ἀρχὴ ἐπιμέλεια τοῦ παντός.
 Ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου.
 Νομοθέτης ποιητὴς νόμων καθ' οὓς δεῖ πολιτεῦεσθαι.

e 8 καλὸν τὸ ἀγαθόν in marg. O²: om. A O e 12 δικαιοσύνη A
 a 1 αὐτοῦ] αὐτὸ A a 2 κατὰ . . . ἀποτελούμενον om. A a 6 τὸ
 O²: om. A O a 7 ἀλλαχοῦ· ἄθλον ἀρετῆς. εἶτα γέρας τὸ ἑαυτοῦ
 ἕνεκα αἰρετόν in marg. Z O a 8 ἔμψυχος O²: ἐμψύχου A O
 a 9 θεοῦ A O² (οὗ s. v.): θεῶν Z O b 2 θεῶν O²: θεοῖς A O
 b 3 ἀλλαχοῦ· πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχοντα. εἶτα· ἄρχων· ἐπιμέλεια
 τοῦ παντός in marg. Z b 7 νόμων Z O² (ν et μ s. v.): λόγων A O
 et s. v. Z

Νόμος δόγμα πλήθους πολιτικὸν οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Ἐπίθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος· συγκεφαλαίωσις λόγου. 10

Ψήφισμα δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον·

Πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς. c

Πόλις οἰκησις πλήθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι χρωμένων· πλῆθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν ὄντων.

Πόλεως ἀρετὴ κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.

Πολεμικὴ ἐμπειρία πολέμου. 5

Συμμαχία κοινωνία πολέμου.

Σωτηρία περιποίησις ἀβλαβῆς.

Τύραννος ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.

Σοφιστῆς νέων πλουσίων ἐνδόξων ἔμμισθος θηρευτῆς.

Πλοῦτος κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· περιουσία δ χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.

Παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.

Κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.

Νικᾶν κρατεῖν διαφερόμενον. 5

Ἄγαθος ἀνθρώπος ὁ τοιοῦτος οἷος ἀνθρώπῳ τὰγαθὰ ἐπιτελεῖν.

Σώφρων ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων.

Ἐγκρατῆς ὁ κρατῶν ἀντιτεινόντων τῶν τῆς ψυχῆς μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ. 10

Σπουδαῖος ὁ τελείως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν.

Σύννοια διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου. e

Δυσμαθία βραδυτῆς ἐν μαθήσει.

Δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.

Ἀφιλοσοφία ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων μισολόγος ἐστίν.

Φόβος ἔκπληξις ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία. 5

Θυμὸς ὀρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ †νοῦς τάξεως † ψυχῆς ἀλογίστου.

*Ἐκπληξις φόβος ἐπὶ προσδοκία κακοῦ.

e 6 νοῦς τάξεως] an προστάξεως?
marg. A¹: ἐκπ A (in fine pag.)

e 8 ἔκπληξις . . . κακοῦ in

- Κολακεία ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου· ἕξις
 10 ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.
 Ὅργη παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.
 Ὕβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.
 416 Ἀκρασία ἕξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν πρὸς τὰ
 δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.
 Ὅκνος φυγὴ πόνων· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς.
 Ἀρχὴ πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία.
 5 Διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.
 Καιρὸς ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.
 Ἀδικία ἕξις ὑπεροπτικὴ νόμων.
 Ἐνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.
 Αἰσχύνη φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας.
 10 Ἀλαζονεία ἕξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν μὴ
 ὑπαρχόντων.
 Ἀμαρτία πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν.
 Φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὖσιw ἢ γεγενημένοις.
 Ἀναισχυντία ἕξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας ἔνεκα
 15 κέρδους.
 Θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.
 Φιλοτιμία ἕξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ
 λογισμοῦ.
 Κακοφυτία κακία ἐν φύσει καὶ ἀμαρτία τοῦ κατὰ φύσιν·
 20 νόσος τοῦ κατὰ φύσιν.
 Ἐλπίς προσδοκία ἀγαθοῦ.
 Μανία ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.
 Λαλιὰ ἀκρασία λόγου ἄλογος.
 Ἐναντιότης τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφορὰν
 25 πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.
 Ἀκουσίον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.
 Παιδεία δύνამις θεραπευτικὴ ψυχῆς.

α 3 δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς et ἀρχὴ transposui : πόνων ἀρχὴ (ἀρχῆς
 O²) et δειλία . . . αἰτία coniungunt libri a 16 θάρσους fecit a
 α 17 προετικὴ A : προεκτικὴ Z O a 23 ἄλογος Z O² : ἄλαλος A O

Παίδευσις παιδείας παράδοσις.

Νομοθετικὴ ἐπιστήμη ποιητικὴ πόλεως ἀγαθῆς.

Νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης· λόγος 30
ἁμαρτίας ἀποτροπῆς ἕνεκεν.

Βοήθεια κακοῦ κώλυσις ὄντος ἢ γινομένου.

Κόλασις ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἁμαρτήματι γενομένῳ.

Δύναμις ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ' ἣν τὸ
ἔχον δυνατόν ἐστιν· ἰσχὺς κατὰ φύσιν. 35

Σφύξεω τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

a 28 παιδευσις . . . a 29 νομοθετικὴ in marg. A³: om. A
a 29 ἀγαθῆς Z O² (γ s. v.): ἀπαθῆς A O: εὐπαγῆς vulg.

